

Az Úr ígérete

A mai vasárnap evangéliumában Jézus ígéretét olvassuk. Megígéri tanítványainak, hogy távozását követően elküldi számukra a Szentlelket. Ezt mondja a Szentlélekről: „örökre veletek marad” (Jn 14,16), majd pedig e szavakkal erősíti meg kijelentését: „Ti ismeritek őt, mert veletek marad és bennetek lakik” (Jn 14,17).

Jézus tudja, hogy földi élete hamarosan véget ér. Távozására, elmenetelére akarja felkészíteni tanítványait. Arra az időre, amikor már nem lesz velük. Az apostolok ekkor még nem sejtetik, hogy mindez néhány óra múlva bekövetkezik. A vacsorát követően ugyanis az események hirtelen felgyorsulnak. Csendes imára, pihenésre számítanak, amikor Mesterükkel kimennek az Olajfák hegyére a Getszemáni-kertbe. Nem először lehetnek ezen a helyen, mert éjnek idején az ember nem szokott ismeretlen helyre menni, és az áruló Júdás is ismeri a helyet, hiszen korábban itt taníthatta Jézus az apostolokat. De imáju-

kat az őrség érkezése szakítja meg. Jézust elfogják, ők elmenekülnek, majd másnap tehetetlenül szemlélik, hogy az Urat elítélik és keresztre feszítik.

Az utolsó vacsorán mondott ígéretet érdemes párhuzamba állítanunk azzal, amikor a feltámadt Jézus megismétli ígéretét: „Amikor együtt étkezett velük (az apostolokkal), meghagyta nekik, hogy ne távozzanak el Jeruzsálemből, hanem várjanak az Atya ígéretére: Azt hallottátok tőlem, hogy János csak vízzel keresztelt, ti azonban néhány nap múlva Szentlélekkel fogtok megkeresztelkedni” (ApCsel 1,4-5). Annak ténye,

hogy ismét egy étkezés alkalmával hangzik el Jézustól az ígéret, bizonyára eszükbe juttatta az apostoloknak, hogy erről korábban, a szenvedése előtti utolsó vacsorán már beszélt nekik. Akkor még nem mondott számukra biztos időt, de most már arról is beszél, hogy mindez hamarosan, néhány nap múlva fog bekövetkezni. Megtudják azt is, hogy a Lélek jövelele nem csupán Jézus ígérete, hanem az Atyáé is. A mennybemenetel utáni napok azzal telnek az apostolok számára, hogy együtt vannak, imádkoznak és várják a Szentlélek eljövételét.

A közösség Lelke

A közösség a Szentlélek jelenlétére utal, mert Isten Lelke mindig közösséget teremt és összetartja azt. Közösséget Istennel, a Krisztus által alapított Egyházzal és az emberek között. Aki megtagadja a közösséget és a Szentlélekre hivatkozik, valójában megtevéstetésre törekszik. Az egyénieskedés, a szétválás aligha lehet a Lélek gyümölcse.

A Szentlélek nem az én felerősített képességem, nem az én személyes lehetőségem, nem az én különleges hatalmam. A Szentlélek Isten ereje bennem, Isten hatalma bennem, Isten ajándéka számomra. A Szentlélek nem a földi dolgok szeretetére tanít minket, hanem az örökkévalókra irányítja figyelmünket.

A Szentlelket várva

Urunk, Jézus! Azzal a vággyal várjuk a pünkösdi Szentlelket, hogy közösséget teremtsen, megszentelje életünket és az örök életre segítsen bennünket. Tudjuk, hogy a Szentlélek ajándék. A létezés ajándéka. A kegyelem és az irgalmasság ajándéka. Az örök isteni szeretet ajándéka.

Az általad elküldött Szentlélek bennünk él, köztük lakik, még akkor is, ha jelenlétére, megszentelő tevékenységére olykor nem figyelünk oda. Segíts minket, hogy ráhagyatkozzunk és engedjük, hogy átalakítson minket! Ne engedd, hogy fékezzük a Szentlélek lendületét, hanem segíts abban, hogy hallgassunk sugallataira, csendes útmutatásaira, figyelmzettetésére és ösztönzéseire! Ébressze fel bennünk az örök élet utáni vágyat!

Húsvét 6. vasárnapja	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Urunk mennybe- menetele
ApCsel 8,5-8.14-17 1Pét 3,15-18 Jn 14,15-21	ApCsel 16,11-15 Jn 15,26-16,4	ApCsel 16,22-34 Jn 16,5-11	ApCsel 17,15.22-18,1 Jn 16,12-15	ApCsel 18,1-8 Jn 16,16-20	ApCsel 18,9-18 Jn 16,20-23a	ApCsel 18,23-28 Jn 16,23b-28	ApCsel 1,1-11 Ef 1,17-23 Mt 28-16-20